

806
306

N^{ro.} 89.

W E S R O D Ę D N I A 5. L I S T O P A D A 1 8 0 6.

Z Wiednia d. 29. Października.

J. C. K. Apostolska Mość raczył Prote-metyka Królestwa Węgierskiego i asseffora Komisji nauk w Budzie, Jędrzeja Pestiferer, i pierwszego Wicegespana Hewefferskiego ko-mitatu, Józefa Almasy de Zsadany i Török S. Miklos godnością Królewskich radcow nay-taskawiey zaszczycić.

Przez naytaskawszy wzgląd na wielkie i ważne zasługi które zmarły Lighthowler de Stabiberg w celu podniesienia narodowego przemysłu przez wiele lat z ofiarą własnego majątku, &c. położył, raczył J. C. K. Mość pozostalecy po nim wdowie wyznaczyć nayta-skawiey 200 ryń. penfii.

Dla wsparcia zniszczonych przez ostatnią wojnę duchownych, nadeszły tu z Pragi do C. K. aktualnego nadwornego Radey i Dyre-ktora polcyi Ley, następujące składki:

Od Xcia Biskupa Wilhelma Salm	200 ryń.
Od Prata Norbertańskiego z Strahowa	50 ryń.
Od G. — — — — —	10 ryń.
Ogółem 260 ryń.	

Z Edenburga d. 25. Października.

D. 22 t. m. w wieczor wybuchnął w po-

bliskiej wsi Kohlenhof naszego miasta pożar, przez który dla mocnego wiatru spaliło się 14 chatup, a resztę wsi śpieszna tylko pomoc ocaliła. Domyślają się, że był ogień podło-żony.

Wczoray o godzinie 5 po południu mie-liśmy tu wielką błyskawicę zmieszana z pio-runami, które w nieobranych ieszcze win-nicach wielką poczyniły szkodę.

Z Brynu d. 29. Października.

List od granic Serwijskich pod d. 16 t. m. donosi, że d. 13 przybył na C. K. celaą komorę Mohasil bey, a nie wyszło półgodziny gdy przyjechał do niego Naczelnik Czerny. Mo-hasil bey na widok jego nie mógł wstrzymać, swego gniewu, niespokojności i zadumienia, głąkał się po brodzie i bił się ręką w pierś. Czerny prosił go, aby się uspokoił, gdyż ma z nim co mówić, poczem pierwszy kazał się swoim ludziom oddalić i blisko godzinę roz-mawiał z Serwijskim naczelnikiem; rozeszli się potem, ale po południu znowu się zeszli i aż do wpół do 5 godziny rozmawiali, poczem Czerny powrócił do swego obozu, a Muba-

sill bey do Belgradu, gdzie do 9 godziny w ry stoi jeszcze z swem wojskiem na kotwicy z Kuszanzim rozmawiał; ostatek zwołał swoich ludzi i aż do 4 rano trudnił się wydawaniem im rozkazow.

Turcy pokładając wielkie saufanie w swoim wodzu Kuszanzim, wyszli przeciw Serwiianom (lecz w którym dniu list nie wzniańkuie); pierwszy atak dobrze im się powiódł, ale w drugim pobici zostali, a nim do trzeciego przyszło, posłał Czerny 3 listy w drewno uprawne (uowy sposób kopertowania listow) do Belgradu, jeden do Kuszanzego, drugi do Mohasillbeya, a 3 do prezydenta miasta, zapewne przez jeńca, który miał prosto do Konstantynopolskiej wniśdz bramy, lecz zatrzymały go strażę Tureckie i inną wprowadziły bramą. Co zaś te listy w sobie zawierały, nie wiadano do 15, z resztą procz kilku wystrzałow z dział nie ważnego nie zaszło.

Mowią, iż Serwiianie chcą Belgrad w 80, 000 ludzi otoczyć, atakować iak się należy i zdobyć.

Z Tryestu d. 11. Października.

Przy rozpoczętych na nowo nieprzyjacielskich krokach w Dalmacyi odparli Rossyianie wspólnie z Montenegrynami Francuzow aż do Raguzy. Rossyianie odbierają ciągle z Korfu posilku.

Codziennie przybywają tu okręty z kawą i cukrem; ale wielkie cło i nizki kurs pieniędzy utrzymują te artykuły w wysokiem cenie.

Rozgłoszona wieść o śmierci Marszałka Masseny nie potwierdziła się.

Wczoray przybył tu officer od regimentu Kerpena gońcem z Wiednia, który przyniósł ważne listy do tutejszego woyskowego i cywilnego rządcy, i zaraz wysłano Porucznika morskigo Fischera z nowemi rozkazami do F. M. L. Hrabiego Bellegarde, któ-

ry stoi jeszcze z swem wojskiem na kotwicy przy Ciamotte. Domyślają się zatem, że tu nasza wyprawa w krotce powroci. Dziś w wieczor wypłynął stąd wielki zbroyny kupiecki okręt pod Austryacką banderą do Hiszpanii.

W Wenecyi wszczął się niedawno z powodu ciągłego i gwałtownego rekrutowania rozruch. Niektórzy mieszczanie oparli się woysku, którego tam nie wiele jest, bo większa jego część udała się do Neapolu; lecz mądry krok cywilnego rządu zapobiegł dalszemu zdrożnościom, kazawszy natarczywych żołnierzy na czas nieiaki uwięzić, czyniąc nieiako zadawyc uczylenie mieszczanom.

Zamykający Wenecyą Anglicy mają także małe zbroyne statki, z którymi po najsilniejszych nawet kanałach krążą i wszystkie statki zabierają. Niedawno zabrali kilka bark z drzewem i sianem i spalili.

Z Paryża d. 13. Października.

D. 9 wyjechał Lord Lauderdale z Paryża na powrot do Londynu. Zabrał z sobą ostateńnią nadzieję pokoju, i oręż tylko rzecz rozstrzyguie. Byłby zapewne wczesniej wyjechał, gdyby go choroba nie była wstrzymała.

D. 27 Września przedłużył senat zawieszenie sądu przyśięgłych, który w roku 13 i 14 w 14 departementach był zawieszony, na 2 lata w departamentach Po, Doria, Stara, Marengo, Sefia, des Gulo i Liamonu.

Urządzą odwodowe woyska i mają być do czynney armii postane.

Słychać, iż będzie 3 jenerał-leitnatow mianowanych, którzy pod bezpośrednim rozkazem Cesarza kierować będą 3 armiami, na które wielka armia będzie podzielona. Na

tych generałów przeznaczają W. Xcia Bergskiego Joachima i Xcia Pontecorvo, Bernadotte.

Jenerałowie Lecourbe i Macdonald mieli otrzymać pozwolenie wniścia znowu do służby.

W celu spalenia flotyli wrzucili Anglii bardzo wiele rakietow i innych palnych materyałow do portu Bulońskiego, lecz daremne ich było usiłowanie.

Na mocy wyroku Cesarzskiego pod d. 16 Września ogłoszone jest przebaczenie dla wszystkich poddanych królestwa Włoskiego, którzy obwienieni są o noszenie broni przeciw oyczyźnie lub przyjęcie nieprzyjacielskich mocarstw od pokoju w Campo formio, służby.

Na mocy innego wyroku ustąpione Francyi dawniey Mogunckie, a teraz Nassauskie twierdze Kassel i Kothheim, będą do państwa Francuzkiego przyłączone.

Pomiędzy wystawionemi na widok publiczny płodami przemysłu Francuzkiego znajdują się dwa obrazy koronkowe zrobione w rękodzielni Pana Moreau w Chantylli, w którey od 40 lat przeszło 2,000 ludzi zawsze nawet w Rewolucyi, pracowało i pracuje. Jeden z tych obrazow wystawia profil Cesarza, drugi zaś z czarnych koronek, wyobraża świetny chwałę. Pierwszy raz to podobna robota koronkowa idzie w zawód z malarstwem.

Jenerał brygady Ferrant dowodzący w Santo Domingo, mianowany został od Cesarza urzędnikiem w legii honorowey.

Stosownie do rozkazu Xiążęcia Ministra wojennego, obwieszczono officerow nieczyniących już służby woyskowej, a w Lyonie mieszkających, i biorących wysłużoną pensya, az by się jak nayspieszniey stawili w kancelaryi naczelnika sztabu 29tey dywizyi

woyskowej. Ostrzegł zaś Xiąże Minister tego Jenerała, że przywołania owych officerow nie ten jest cei, aby ich teraz użyto do służby, lecz żeby się przekonał, którzy w potrzebie mogą bydź jeszcze użytecznemi krajowi.

Do szkoły lekarskiej w Paryżu przyprowadzono osobliwsze dziecię. Ma ono dopiero 3 lata i 8 miesięcy, a doszło już do pory młodzieńca. Głos jego męzki i mocny, broda zaczęła porastać, a podnosi łatwo ciężar 30 funtow wążący. Zjada zwyczaj przyobiedzie i wieczerzy dwa funty mięsa, chleba w proporcyi, a dwie lub trzy butelki wina wypija. Przykłady takiej osobliwości (wyraża dziennik Paryzki) nie są bardzo rzadkie. W roku 1753 urodził się chłopiec w Cahors (we Francyi) krórcy wkrótce po urodzeniu się zaczął nagle rosnać i tak mocnego głosu nabył, że słuchających strachem przerażał. Miałc półczwarta roku, zaczął doyrzewać i nagle urosł, w piątym zaś roku wysoki był na 4ry stopy i 3 cale, podnosił łatwo ciężary 50 funtow wążące, a 100 funtowy zaniósł o kilka kroków. Inny znowu chłopiec w roku 1695 chodził w szóstym miesiącu życia, w roku 7mym zarastała mu broda, a w 10tym miał wzrost doyrzałego męszczyzny.

Z Konstantynopala d. 4. Października.

Po złożeniu obu Hospodarow Maldawskiego i Wołoskiego, Xcia Ipsilanti i Mourusi, (ostatni znajduje się tu, a drugi w Rosyi) nastąpiły jeszcze inne odmiany w ministeryum Wysokiey Porty. W. Wezyr Hasy Ismail Basza musiał d. 14 Września oddać pieczęć państwa Adze janczarow Halimi Ibrahimowi Baszy. Na miejsce wygnania wyznaczone mu było miasto Brusa w Natolii, a-

Je zaraz drugiego dnia po iego wyjeździe pośpieszył za nim postaniec stanu i wziął go do więzienia. Na miejscu powyższego Janeczrow Agi obiał urząd W. Wezyra Kul Kiaia Mehemes Sylyh Aga. Podobnyż los spotkał Mustego i Kintę beia czyli ministra wewnętrznych interesów. Ostatniego urząd otrzymał sekretarz stanu bywszego W. Wezyra, a Mustego Rakib Uleszraf Duri Zade czyli przełożony potomków proroka. Oba testerdarowi Tszelebi i Frihz Uilah Effendi są także oddaleni, a miejsca ich zastąpili Osman Effendi, dotychczasowy marszałek pałacu i Arpa Ęmini czyli kassyer marynarki Achmet bey.

Z Düsseldorfu d. 13. Października.

Wyprowadzeni jesteśmy z przykrej niepewności, w ktorej się znajdowaliśmy. Dowiedziano się z sąsiedzkich krajów, że powszechnie zatrudniono się zaciągiem do woyska; i my naturalnie powinniśmy się byli przekonać, że niemogliśmy zostać od tego wyłączeni, zważając, iż podług aktu konfederacyi Reńskiej, nasz W. Xąż ma dostarczyć znaczną liczbę woyska. Wydany zatem został przepis popisu, którego wstęp wyraża: "Dla uzupełnienia stanu woyska, do którego Xąż Jmć obowiązany jest aktem konfederacyi Reńskiej, postanowił popis z ludzi zdatnych do służby, w całym W. Xięstwie, w liczbie 3000, i przedsięwziąć dla takowego zaciągu środki takiego rodzaju, iżby lżeyszymi uczynić ile możności obowiązki krajowe w tym względzie, . . . środki będące nowym dowodem oycowskiej troskliwości J. Xcey Mei. Jakoż w samej illocie, mądra ta przezorność okazała się sposobem widocznym w okolicznościach terażniejszych. Dla oszczędzenia młodzieży. będąc brani ludzie tylko od 20 do 26 lat. Można na miejsce swoje postawić inne

go. Oprócz zwyczajnego wyłączenia dzieci pierwszych urzędników krajowych, iako to mironistów, radców stanu, i radców pracujących przy ministrach wyieci są od popisu: 1) Szlachta; 2) Duchowni; 3) Osoby przywiązane do służby Xżęcia; 4) Jedynek wdawy; 5) Syn nieodbycie potrzebny do utrzymania familii lub gospodarstwa; 6) Artyści znakomici i fabrykanci, iako też nieodbycie potrzebni do utrzymania fabryki; 7) W tym ostatnim artykule J. Xcia Mość raczył umieścić miasta Elberfeldt, Solingen, Lennep i Renstorf; Woytostwa Elberfeldt, Barnea i Solingen, wolny grunt Burg i parafię Reimscheid. Radość panuje wszędzie i wszyscy oddają dzięki oycowskiej troskliwości Xżęcia. — Widziemy codziennie przybywające do tego miasta woysko złożone z młodych ludzi i ochotników pełnych gorliwości, spieszących potęczyć swoje chorągwie. Cały jeden okrąg ofiarował się przystawić swoj kontyniens więcej 400 ludzi z samych ochotników w przeciągu 8 dni. Ożywił się duch woyskowy i woenny, który kiedyś oznaczał mieszkańców W. tego Xięstwa. Ze wszech stron podwoiła się dzielność na głos młodego bohatera, duszy najsłachetniejszej i najlepszego z Xiążąt.

Z Frankfortu d. 11. Października.

D. 6 t. m. wysłano officera z gwardyi W. Xcia Bergu do Wiednia, z ważnemi listami, który podług wyraźnego rozkazu, d. 14 t. m. powinien stanąć w Wiedniu.

D. 4 poseł Pruski wyjechał z Wirzburga.

W tej chwili odbieramy wiadomość, że korpus odwodowy i gwardya narodowa na lewym brzegu Renu odebrały rozkaz wyruszyć bez zwłoki, mówią nawet, że już wyruszyły po części. Korpus odwodowy pod sprząwą Marsz. Mortier, ma stanąć obozem na le-

wey stronie Menu, zacząwszy od miejsca, gdzie rzeka ta poczyna się, aż za Offenbach.

Wczoraj po południu przejeżdżał tędy z największym pośpiechem, Francuzki sztabowy officer z głównej kwatery Cesarza Napoleona do Króla Hollenderskiego, a to iak słychać, z bardzo ważnemi listami. Podług powieści jego, woysko pod Wesel ma być iak nayprędzey skompletowane, poczem bez zwłoki na przod poydzie; utrzymują, iż część gwardyi narodowej ma być z nim złączona.

Z Berna d. 27 Września.

Wyszło tu małe pismo zawierające nayprzod urzędowe doniesienie o urwaniu się znaczney części góry Spizenbübl i Rossberg w kantonie Schwitz; powtore, doniesienie dczorcy kopalni kruszczowych o tymże zdarzeniu; potrzecie opis jego przez oczywistego świadka Plebana z Lauwertz. — Pierwsze doniesienie wyraża, iż wielkość i skutki tego nieszczęścia są niewyrachowane. Wynikająca z tąd szkoda przeydzie kilkanaście milionow; oprócz bowiem widoczney szkody w domach, sprzętach &c. znajdują się gdzieindziej tacy, którzy mieli summy zabezpieczone na funduszach, których już niemasz. Nieszczęście to niema jeszcze końca, gdyż masa kamieni będąca na wierzchu skał, która się oderwała, i las, który się w siedliska swojego poruszył zagrażają upadkiem. Pomiędzy rozwaliskami pokazała się wielka woda, a z niej porobiły się bagno, które wezbrawszy przez potoki będą się zapewne daley przerzynały, co naturalnie wielkie szkody zrządzi. Około uprzątania rozwalisk i zrobienia wodzie odchodu, 250 ludzi pracuje, i ci wydobyli już wiele trupow we wsiach owym góróm przyległych; fasz zaś jest, iakoby przy tej robocie utra-

cił kto życie. W jednym przywalonym domu znaleziono niewiastę z dziećciem iaszce żywą i z drową, a ta zeznała, iż słyszała około siebie ludzi płaczących i ięcających. Co się tycze lasu wyżey wzmiankowanego, ten przeniosł się z dawnego miejsca o 140 stop daley.

Z Schwitz d. 29 Września.

Rząd nasz przestał wszystkim kantonom konfederacyi Helweckiej dokładne wyszczególnienie szkod rządzonych przez nieszczęśliwe zdarzenie dnia 25o Września, i wzywa je, aby nas przez dobrowolne ofiary zaratowały; oto jest stan tych szkod:

Szkoda w gruntach	Liczba ludzi	Bydła ubitych.	tego sztuk.
We wsi Goldau	366,200 złł.	211	60
Boufingen	- 209,300	- 87	28
Rötheln	- - 204,600	- 131	122
Lauwertz	- - 64,000	- 23	17
Steinerberg	- 17,500	- 6	-
Steinen	- - 25,929	- 6	46
Sewen	- - 13,300	- 3	-

Ogół szkody w gruntach 901,229 złł. liczba ubitych ludzi 467, a bydła rogatego 103 sztuk. Do ubitych ludzi z powiatu Schwitz dodać potrzeba 17 osob z Berna i Kusnacht, ja zatem zginęło 484 ludzi. Więceyby zaiłte ludzi w tych wsiach utraciło życie, ale właśnie pod tę porę znajdowali się w odległych polach, i dla tego ocaleli. Przydawszy zaś wartość bydła, ruchomości i różnych sprzętow utraconych, wyniesie szkoda do 1,197,879 złotych.

— *Dnia 1. Października.* — Oderwały się znowu wielkie kawały góry Rossberg, co Pan Schlatter dozorca kopalni w opisie poprzedniego urwania się tej góry przepowiedział.

Miasta, w których się z bierać mają pierwsze w całym Hrabstwie, żadnego stosownego obwieszczenia nie odebrał. (z Gazety Berlińskiej.)

Zdarzenia Woienne.

Z Lippstadt d. 24. Września.

Doniesiono w niektórych gazetach, iż Hrabia Lippe przyłączył się do związku Reńskiego, i że już stosowne kroki w Franforcie uczyniono. Dziwaczna ta wiadomość upada sama z siebie, gdy część kraju Lippe przy Hrabstwie Schaumburg, leży na prawym brzegu Wazery: a co się tycze właściwego Hrabstwa Lippe, w którym linia Schaumburska czyli Bükeburska jeden urząd i miasteczko posiada, jest ono 1) tak położone, iż jest równie jak Hrabstwo Schaumburg kraje Króla Jmć Pruskiego częścią pośrednie, częścią bezpośrednie otaczają, i toż Hrabstwo prosty związek twierdzy Hameln z Paderborn i Ravensbergiem &c, przecina, tym bardziej, iż 2) płaszczyna jego rozciąga się przeszło 24 mil kwadratowych; 3) wspomniane Hrabstwo ma nawet po części współnictwo z Monarchią Pruską, jak naprzykład, co się tycze tutejszego miasta, sądu w Odenshausen, znacznych urzędów Schwalenberg, Oldenburg i Heppelberg; 4) jest wiele lenności Królewskich w tym Hrabstwie, a zatem zwierzchnicy, jako też posiadacze lenności są wazalami Pruskiemi; 5) takowe więc kroki, któreby nieochybnie nie szczęście na 80,000 mieszkańców ściągnęły, nie mogą być przedsięwzięte bez zezwolenia Stanów, a to podług starożytnej i od każdego nowego Zwierzchnika potwierdzonej konstytucyi; pewną zaś jest rzeczą, iż się wspomnianych Stanów w tej mierze nie zapytano, a zatem, że na to nie zezwoliły. Tutejszy bowiem cały magistrat, wyobrażający miasto,

Obitwach od d. 14 do 17 Października ciągle następujących odebraliśmy tymczasowo następujące szczegóły, których potwierdzenia ielnak urzędowemi rapportami tak ziedney jak z drugiej strony oczekiwać należy.

Pruska armia przewyższająca w liczbie Francuzką była d. 14 częścią w obozie swoim przed świtem jeszcze, częścią w marszu przez Francuzką piechotę z wielką natarczywością atakowana, ponieważ nader szczerze miejsce nie dozwalało użyć artylerji. Jenerałność Pruska i officerowie okazali nadzwyczajną odwagę, których też bardzo wiele na placu poległo lub są ranni. Jenerałowie Bila, Arnim i Pellette są zabici, a Xżę Brunświcki, któremu kula karabinowa przez oko głowę przeszła, umarł na ranę. Feldmarszałek Möllendorf, Jenerałowie leitnanci Blücher, Rüchel, Senft i Niesemänschel i wiele innych jenerałów i officerów głównego sztabu mają być rannemi. Sam nawet Król nadzwyczaj się narażał na niebezpieczeństwo. Po 5 godzinach była Pruska linia w wielu miejscach przetamana: jedna część cofnęła się śpieszno przez Langensalza ku Nordhausen, druga przez Weissenfels i Merseburg ku Halle.

Ostatnia z rzeconych części armii Pruskiej miała się powyżej Magdeburga i przy Wittenbergu przeprawić za Elbę, i tam połączona z odwodowym korpusem Xcia Eugeniusza Wirtemberskiego miała jeszcze d. 17 Października nie jaką ponieść stratę.

Feldmarszałek Möllendorf, panujący Xżę

Nassau Oranii i kilka innych Jenerałow cofali się z 19 do 20,000 woyska do Erfurtu, ale 6000 tylko mogło się tam dostać; reszta została pod Weimarem przez Xcia Murata, W. Xcia Bergskiego, otoczona i po większej części w niewolę zabrana.

Erfurt był natychmiast opasany: zatoczono wprawdzie działa na wały i wszystkie do obrony przygotowania poczyniono, z tem wszystkim d. 15 ieszcze podpisana została kapitulacya, mocą której cała załoga poszła w niewolę w ienną, i miasto wraz z cytadelami Cyriaks i Petersberg oddane zostało. Jenerałowie i officerowie byli na słowo honoru wypuszczeni.

W. Xzę Bergski wszedł d. 16 do Erfurtu i począł rozporządzenia do ściągania Xcia Weimaru, który w czasie bitwy stał nieporuszony przy Jilmannie; wysłał tenże W. Xzę podiażdzy aż do Grafenthal, Schalkalden i Römhild, a nawrócił na ostatni koniec prawego jego skrzydła do okolic Friedberga i Butzbach o kilka godzin drogi od Frankfortu. Czyli się zaś udało i którądy Xciu Weimaru połączyć się ieszcze z armią Pruską, czas dopiero okaże.

D. 15 i 16 znajdowała się główna kwatery armii Francuzkiej i sam Cesarz Napoleon w Weimarze.

Przy Jena dostało się zwycięzcom 39, a przy Naumburgu przeszło 100 dział w ręce. Liczbę Pruskich jeńców wraz z załogą Erfurtką podają do 20,000, zabitych do 1000, a rannych do 3000 ludzi. Strata z strony Francuzkiej w zabitych i rannych ma także być nie mała. Aże sprzęty i kassy tuż za Pruską armią się znajdowały, przeto większa ich część dostała się także w ręce zwycięzcy. Okolice, w których te bitwy zasłyły, wstawione już są bitwaniami w 30 letniej i 7 letniej wojnie pod Lipskiem, Lützen i Rosbach.

Król Pruski znajduje się w Küstrinie, dokąd przybył także korpus Xcia Eugeniusza Wirtemberskiego, składający się z kiryslerow Heyfinga, dragonow Herzberga, husarow Usedom; pieszych regimentow Natzmera, Kaufberga, Larischa, Kalkreutha, Treskowa i Mannsteina; granadyerow i fizylerow Krety, Vieregga, Schmelinga, Boreilla, Hinricha i znacznego parku artyleryi. Tamże spieszą będące w drodze z starych i nowych Pruski regimenty, w liczbie 33 batalionow i 45 szwadronow.

Westfalskie gazety głoszą o przybyciu co chwila morzem do Lubeki i Rostoka dwóch Rossyjskich korpusow z 10 do 15,000 ludzi złożonych. Podług takichże doniesień Rossyjskie armie wzdłuż granic Szląskich, Brandenburskich i Pruskich są także w wielkim poruszeniu.

Stojące ieszcze w Hanowerskim kraju Pruskie woyska cofnęły się wszystkie do twierdź Nienburga i Hameln, dokąd także przewieziono wielkie magazyny z Osnabrüku. W Monasterze podobnież rzeczy idą. Od kilku dni zamykają o godzinie 7 w wieczor bramy i nikt później procz poczty nie bywa do miasta w puszczany. Od 4 Października żaden mężczyzna nie może bez pozwolenia wyysść za bramę, a nikt bez paszportu nie może się dłużej iak na godzinę z miasta oddalić. Fortyfikacye są ile możności powiększane i umocniane. Zdaie się, iż zgromadzona pod Wesel Francuzka armia dała powód do tych ostrożności krokow.

Jeszcze d. 17 Października w wieczor oznaymił Minister stanu, Jenerał jazdy, Hrabia Schullenburg, Berliński publiczności w krotkich słowach, że bitwa przegrana została, że Król i bracia jego żyją, i że po takiej stracie spokoyność jest pierwszą obywatelską cnotą.

Xzē Hatzfeld wydał potem d. 19 następną odezwę:

Obojętności wskazują potrzebę, iż zostająca tu pod rozkazami Jenerała Iazdy, Hrabiego Schullenburga, załoga dziś jeszcze wydrze na dalsze swoje przeznaczenie, i byłoby nie w swoim miejscu tać przed mieszkańcami Berlina, że nastąpić może wypadek, iż wkrótce Francuzkie woyska osadzą Berlin. Boresne jest zapewne uczucie, które nie przewidziane to zdarzenie pomiędzy wszystkimi klasami mieszkańców sprawi; lecz ściśle tylko połączenie się z osobami, które przyymują na siebie trudny obowiązek zmniejszenia skutków podobnego zdarzenia, iako też więcej teraz niżeli kiedy potrzebne utrzymanie porządku, może iedynie odwrócić okropne skutki, które najmniejszy opór lub oburzenie mieszkańców ściągnęłoby na stolicę. W świężey jeszcze będący pamięci postępek, który mieszkańcy Wiednia w podobnymże smutnym zdarzeniu zachowali, powinien mieszkańców Berlina przekonać, że zwycięzca szanuje tylko spokojne i mężne poddanie się w nieszczęściu. W tey chwili uczynił mi magistrat niespodziewane żądanie, ażebym na jego czele stanął, dla kierowania wspólnie tem wszystkim, co dobro obywateli, wewnętrzna spokojność miasta i byt nasz w terażniejszym przykrem położeniu wymaga; acz chętnie z wieli względów pragnąłbym od tego być uwolniony, poczytuję jednak być obowiązkiem każdego uczciwego człowieka, czynić w nieszczęściu, kiedy dobro jego współobywateli wymaga, z ofiarą nawet osobistych względów, to wszystko, co jest w jego mocy dla usprawiedliwienia położonego w nim zarządania jego współziomków. Przyjąłem przeto tę chwalebłą propozycyą i spodziewam się pomocy od wszystkich dobrych i wiernych

mieszkańców Berlina, ścisłego wykonania wszystkich rozporządzeń i rozkazów, iakie obojętności wskazują; gdyż w takim tylko przypadku będę mógł dopełnić celu, do którego powołanie mnie ułagść współziomków. Naderwszystko potrzeba, aby terpanne dotąd przez woysko strażę zastępowali zbrojni i mieszczanie porządkiem po jego odejściu. Uczynię z magistratem potrzebne w tey mierze urządzenie, i spodziewam się po doświadczonym patriotyzmie wszystkich klas mieszkańców Berlina, że każdy bez wyjątku poświęci się ochotczo takowey służbie. Napominam każdego (gdyż przy zaufaniu, iakiego mi mieszkańcy dowod dają, nie sądziłbym być potrzebą rozkazywać) ażeby, wyławszy służbę publiczną, znajdował się spokojnie w domu przy swoim rzemieśle, i wszelką staranność spuścił na tych, którzy bezużłannie trudnić się będą jego dobrem. Zakazuję zupełnie kupienia się, krzyczenia po ulicach i wszelkich rozmow obiegających wojennych pogłoskach, ponieważ spokojna postawa jest teraz naszym udziałem; widoki nasze powinny się tylko do tego ścierać, co się w murach dzieie, i to, iako najważniejszy nasz interes powinno nas iedynie zatrudniać. Lubo nie sądzę tego być potrzebą, ostrzegam iednak, iż każdy burzyciel publiczney spokojności i bezpieczeństwa iak naysurowey będzie ukarany, gdyż powszechne dobro miasta jest prawem, któremu każdy bez wyjątku poddać się musi. Magistrat będzie zawsze na ratuszu zgromadzony; mnie samego lub iednego z prezydentow i członków magistratu zawsze tam będzie można zastać. Gdyby mnie zaś tam nie było, może się każdy do mego mieszkania w Brandeburskiej bramie zgłosić. — Działo się w Berlinie d. 19 Października 1806.,

GAZETY KRAKOWSKIEJ

 W E SRODĘ DNIA 5. LISTOPADA 1806.

Z Neapolu d. 30. Września.

Z różnych prowincyj państwa następujące nadeszły wiadomości:

Z Arpino d. 20. Września. Buntownicy okopali się w Sora, w miejscu, które nie tylko z natury, ale i przez sztukę jest warowne; ponieważ z jedney strony zastania to miasto rzeki Liri, a z drugiaj strony dawny obronny zamek. W Sora zamknął się z całym swoim orszakiem znany *Fra Diavolo*, a zatem nie jest schwytany, iak już rozgłoszono. Francuzi oczekują tylko na pomocy z Neapolu i Isernia, dla opasania nieprzyjaciela z wszystkich stron, aby się wymknąć nie potrafił. W dolinie Sporracavallo atakowana była zgraja powstańców i rozproszona.

Z Sto Germano d. 20. Września. Codziennie przechodzą tędy woyska do okolic Sora. Oczekujemy także to chwila Jenerała d'Espagne, i spodziewamy się przywrocenia spokoyności i pokoju. Znaczna liczba powstańców przybyła do Terelle, o 3 wile odległej stąd wsi, i przymusiła wszystką młodzież, którą tylko złapać mogła, do pociągnięcia z sobą, i niestychane okrucieństwa wydziałała.

Z Gaety d. 27. Września.

D. 19 t. m. wyjechało około 100 Anglikow na brzegi między Sperlonga i Fondi, w celu zapewne wspierania działac Fra Diavolo w prowincyi Terra di Lavoro, lub dla oswobodzenia go w Soro. Uderzyli najprzod na wieżę S. Anastazego; ale natychmiast pośpieszyli Francuzka załoga Sperlonga i przymusiła Anglikow do cofnienia się na swe barki.

Z Kulonii d. 10. Października.

Armia Francuzka, która się pod Wesel zgromadziła, ma otrzymać nazwisko Reńskiej armii. Król Hollenderski dowodzi nią iako Herman Francuzki. Armia ta mająca dotąd nazwisko Hollenderskiej, ma bydź do 35,000 ludzi pomnożona. Król Jmć Hollenderski odebrał przed wyjazdem do Wesel własnoręczny list od Cesarza Jmci Napoleona.

Z Moguncyi d. 13 Października.

Dziś przybyła tu Królowa Jmć Hollenderska. W. Xżna Bergska i Xżna Stefania, małżonka Xcia następcy Badeńskiego, są tu oczekiwane. Królowna Wirtemberska po zaślubieniu Xciu Hieronimowi, co za kilka dni ma uśląpic, jest tu także spodziewana.

Xżę Prymas przyjechał tu d. 11 i tegoż

dnia w wtorek powrócił do Frankfortu. Odmiany, które dotąd w tem niegdys Rzeskiem mieście poczynił lub czytać zamysła, zyskują, ile są wiadome, pochwałę wszystkich oświeconych i dobrze myślących ludzi. Szlachetny ten Xzę zamysła handlującej i przemysłowej kłacie Frankforczanów nadać dogodnie do podniesienia ich przemysłu municypalne urządzenie. Trzy siostry chrześcijańskiej religii, z których pierwszą, jako córka panującego domu, obchodziła się z dwiema drugimi jako przyrodniami siostrami, mają na przyszłość jako córki jednego oycy, jednakowych praw i miłości doznawać. Takowe uczucia i sposób myślenia jednią chwalebą Xciu, z którego słusznie pyszną się Niemcy.

Dziś udał się prefekt departamentowy, Jeanbon St. André, w towarzystwie sekretarza prefektury, P. Fieffe, do Kassel i Koftheim, dla obięcia obu miaysc na rzecz Francyi w cywilną posiadłość, co odbyło się zwykłą w takim razie uroczą siością.

Na targu w Krakowie d. 3 i 4 Listopada 1806.

Korzec Pszenicy	- - - - -	zł. pol.	44 do 52.
— Zyta	- - - - -	36 — 40.	
— Jęczmienia	- - - - -	24 — 30.	
— Owsa	- - - - -	15 — 18.	
— Grochu	- - - - -	28 — 32.	
— Kałczy jaglanej	- - - - -	60 — 63.	

W Wiedniu d. 27. Października.

Meca wynożająca pół korca natzego.

— Pszenicy	- - - - -	zł. pol.	24 do 33.
— Zyta	- - - - -	20 — 24.	
— Jęczmienia	- - - - -	16 — 20.	
— Owsa	- - - - -	12 — 16.	

W Brynie d. 26. Października.

Meca Pszenicy - - - - - zł. pol. 24 do 32.

— Zyta	- - - - -	22 — 21.
— Jęczmienia	- - - - -	16 — 19.
— Owsa	- - - - -	12 — 13.
— Prosa	- - - - -	20 — 28.

W Gdańsku d. 21. Października.

Szefel czyli pół korca natzego w złocie bollend. (Na taszt wchodzi 60 szeflow)

— Pszenica	- - - - -	zł. pol.	18 do 22.
— Zyto	- - - - -	15 — 16.	
— Jęczmień	- - - - -	12 — 13.	
— Owies	- - - - -	9 — 10.	

Poczty z Hamburga i północnych Niemiec ciągle nie dochodzą.

DONIESIENIA.

Podaje się niniejszym do wiadomości publicznej, iż z rozkazu Wysokiego C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego dnia 4 gbris r. b. wypadłego, pozostałe rzeczy ruchome po ś. p. W. J. n. Xiędzu Józefie Szabel Kłanoniku Kat, Krakowskim jako to: suknie, cym, miedzi, szkło, Xiążki i inne sprzęty domowe przez publiczną licytacyą dnia 10 Listopada i następych dni z rana o godzinie 9tej, po południu o 12ciej w domu Jęgielońskim na ulicy S. Anny pod Nrem 500 za gotowe pieniądze sprzedane zostały; zyczący sobie co nabydź raczą tamże znaydować się.

Raczyński Komornik Sądowy Krakowski.

Przez Magistrat municypalnego Miasta Wadowice w Królestwie Galicyi wschodniej, cyrkule Myślenickim srodunajcy n przeto nay n Edyktem wszystkim w powszechności i każdemu w szczególności, wiadomo czyni się, iż na podniesienie zbiegu wierzytelności przeciwko substancji zastawnej tak ruchomej jako nieruchomej kredytaryusza Antoniego Smida mieszczanina, podług podanej przez niego samego deklaracyi, i na zaspokojenie kredytorow u sflapienia dóbr, sądownie zezwolono.

Kiedy więc któryby do zaniesienia, przeciwko zastawnej substancji sprawiedliwej i takiej, pretensyi sądził się mieć prawo, niniejszemi się uwiadomienia, ażeby aż do dnia 31 Grudnia 1806 pod terminem zawitym, pretensyą swoją w sposobie formalnej załoby przeciw u

stanowi nego zastępcy do prawa Jmć Pana Erasma Panty do tuteyszego magistratualnego Sądu tym pewniej podaę, i w niej nietylko rzetelność swoiey pretensyi, ale też prawo mocą krórego w tej lub owey klasie umieszczonym bydź pragnie, w przepisany terminie to jest do dnia 31 Grudnia 1806 dokładnie okazać, inaczej zaś po upłynieniu wyżej oznaczonego terminu wiek więcey słuchany nie będzie, nawet owi którzy by swoich pretensyi aż do czasu ustanowionego nie podali, bez wyięcia i na ow czas odsądzeni będą, chociażby im też prawo nadgrodenia własności albo hypotheki z tej masy przynależało, i że takowi wierzyciele, gliby co do masy wienni byli, mimo wszelkiey pretensyi któraby im prawem nadgrodenia własności, albo zstawa stażyła, dług maffe zapłacić będą powinni. Zaczyn podług ustawy Naywyższych na króie te wydanych, chcący szkody uniknąć postępować sobie mają,

Makczewski Pro consul.

Th. A. Kłodziński syndyk.

Dziwulski Assz.

J. Jenarkiewicz Assz.

Z Rady Magistratu Muncypalnego Miasta Wadowic.

Dnia 27 Augusti 1806.

Joannes Smietanski, Kancel.

Na żądanie kuratora nie wiadomych sukcessorow zmarłego tutaj Ut. Gabriela Chrzanowskiego, zapożywaia się ninieyszemi naybliisi sukcessorowie, którzy do pozostałości tej pretensyi mieć sądzą publicznie, żeby na dzień 24 Lutego r. p. z rana o godzinie 9 do kancelaryi naszej stanęli, na terminie tym należycie się wylegitymowali i prawa swojeo jako sukcessorowie dopilnowali, gdyby na terminie tem żaden nie stanął, to całka pozostałość jako Bonum socas Fiskusowi do dalszey dispozycyi wydana zostanie, a sukcessor któryby się po prekluzyi zgłosić miał, ani kalkulacyi, ani nadgrody żądać nie będzie mocen, tylko się tem contentować będzie musiał, co się z sukcessyi tej ieszcze znajdować będzie. Dan w Piotrkowiu dnia 11 Lipca 1806.

K. ól. Prus Południowych Justitz. Kommissya.

Magistrat Miasta C. K. Stolecznego Krakowa ninieyszim do powszechney podaje wiadomości, iż burawia domu d'ewnianego na gruncie mieyskim wystawionego w sekcyi II. pod Nr. 280 stojąca na niegdyś Gertrudzie Nagaszewskiej pozostała Zł. ryń. 1780 włączywszy w to ciężary gruntowe, sądownie na dniu 1 Lutego b. r. oszacowana w dniu 11 Grudnia t. r. o godzinie 3 po południu tu w Ratuszu przez publiczną licytacją za następującemi warunkami sprzedana zostanie.

1) Każdy licytant 10 części summy szacunkowey przed licytacją złoży.

2) Resztuiaca z licytacji wynikła sumę przyszły nabywca w dniach 14 do depozytu sądowego złożyć będzie obowiązany, inaczej nową na jego koszt i niebezpieczeństwo wypisana będzie licytacja.

3) Podobnie przyszły nabywca corocznie do kassy mieyskiej Zł. ryń. 14 kr. 50 jako czynsz ziemny z gruntu tego opłacać jest obowiązany.

Wszyscy z tem chęć kupić mający na wzwyz oznaczonym terminie i miejscu znajdować się mają. — Wierzyciele zaś zapisowi tym końcem napominają się, żeby nieoczekując osobnych przywozwań, pretensye swoje do protokołu licytacji ozaaymili, gdyż in czey na niezgłaszających się przy podziale summy z licytacji wynikającej żaden wzgląd miany nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Kłodziński.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stolecznego Krakowa.

Dnia 26. Września 1806.

Maiewski.

Ukarania rzemieślnikow ninieyszim uwiadomia się.

Na mocy naywyższego rozkazu i ztąd wypadłego wysokiego prezydialnego dekretu ddo

22go Stycznia t. r. byli p. m. Września następujący rzemieślnicy ukarani.

- 1) Piekarka czarnego pieczywa, za wagi niemającej żytny chleb 14 dniowym aresztem, z tychże 4 dni postem.
- 2) Piekarz czarnego pieczywa za wagi niemający żytny chleb 14 dniowym aresztem z tychże 4 dni z postem.
- 3) Piekarka czarnego pieczywa za wagi niemający żytny chleb 14 dniowym aresztem, z tychże 2 dni postem.
- 4) Piekarz czarnego pieczywa za sprzedanie wyżej nad taxę żytniego chleba 4 dniowym aresztem, i 2 dni z tychże postem.
- 5) Piekarz czarnego pieczywa za wagi niemający żytny chleb, 3 dniowym aresztem, ostatni z tychże o chlebie i wodzie.
- 6) Mącznik za nieuprowadzenie się w naznaczoną ilość mąki 10 ryń. do mieyskiego policyynego funduszu.
- 7) Piekarka białego pieczywa za sprzedanie sęchtých i niewypieczonych butek 25 ryń. do mieyskiego policyynego funduszu.
- 8) Piekarz białego pieczywa za niewypieczenie butek 25 ryń. do mieyskiego policyynego funduszu.
- 9) Mącznik żydowski za sfalszowanie mąki 10 ryń. do mieyskiego policyynego funduszu.
- 10) Piekarka białego pieczywa za niewypieczenie tegoż od rzemiasła oddalona.
- 11) Mączniczka za sprzedanie mąki wyżej nad taxę naznaczoną 50 ryń. do mieyskiego policyynego funduszu.
- 12) Piekarka czarnego pieczywa za wagi niemający żytny chleb od rzemiasła swego oddalona. W Krakowie dnia 16go Października 1806.

de Jsdentzi.

Magistrat C. K. i wolnego Miasta Sandomierza oznajmuje tym Edyktem Jakobowi Sadowskiemu zegarmistrzowi, że starozakonny Boruch Mendlowicz przeciwko niemu o zapłacenie 15 czer. zł. i 36 zł. ryń., za dwa zegarki, to jest złoty i srebrny temuż należących się żalobę na niego podał, i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił. — Gdy zaś Magistrat ten nie mając wiadomości gdzie obywatelowy został, lub czy wcale w C. K. dziedzicznych państwach znajduje się, oneaż Sadowskiemu za zastępcę Pana Antoniego Szańkiego z jego szkoda i jego kosztem postanowił, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej dla C. K. dziedzicznych Państw przepisany rozpocznie się i ukończonym będzie, on przeto niniejszym Edyktem tym końcem upomina się ażeby, w czasie przyzwoitym, to jest dnia 28 gbr. 1806 roku o godzinie 9 ranej w tutejszey kancelaryi ratuszney sam stanął, lub też jeżeli na zbicie uformowanej do siebie pretensyi jakie dowody ma, te zaitemcy wyznanonemu przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, i tego tuteyszemu Magistratnemu Sądowi wymienić, a oraz podług przepisow tych środków prawa używał, jakie do obrony tey sprawy za najsukuczniejszy osądzi, gdyż inaczej skutki zwłoki i zaniedbania podług C. K. Praw sam sobie przypisać winien będzie.

J. Kiszelka.

F. Rogowski.

J. Gaudecki.

Z Rady Magistr. C. K. i wolnego Miasta Sandomierza d. 29 Augusta 1806.

Jozef de Polański, Proto. Reg. & Exp.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej wzywają tym Edyktem Panią Katarzynę Zapalską, której miejsce mieszkania jest niewiadome: ażeby się w przeciągu lat trzech niedziel osmnaście o sukcesyją po zmarłej Antoninie z Spinkow Wieczorkowski siostry iey rodzoney pozostaną, a na nią spadła, zgłosiła; bo inaczej dziedzictwo pozostate tak długo w bezorze i zarządzeniu Sądu utrzymane zostanie, aż ona za zmarłą będzie mogła być ogłoszona. Dano w Krakowie d. 24 Września 1806 roku.

Jozef de Nikorowicz.

Marx.

F. Pohlberg. Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.

Scherauz.

(Przy dzisieyszey Gazecie znajduje się drugi Dodatek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 5. Listopada 1806.

D O N I E S I E N I A .

C. K. Sąd Prowincyalne Szlacheckie Lubelskie Głicyi zachodniej moca niniejszego publicznego ogłoszenia powszechnie wiadomo czynią, że dobra Kurow z przyległościami w Cyrkule Lubelskim leżące, prawem przekonanego Ignacego Hrabi Potockiego dziedziczne, drogą exekucyi w summie 2649450 zł. pol. 10 gr. urzędownie oszacowane, na instancye różnych wierzycielow masły Tepperowskiej, tudzież Król. Fiskusa, w satisfakcyi summ 3700 czer. zł. 13 zł. pol. 11 gr. 1736 czer. 15 zł. pol. 1 gr. 1127 czer. zł. 13 zł. pol. 23 gr. 1009 czer. zł. 16 zł. pol. 10 gr. 329 czer. zł. 2 zł. pol. 5 gr. 177 czer. zł. 4 zp. 9 gr. 195 czer. zł. 17 zł. prz. 27 gr. &c. &c. ponieważ w pierwszym i drugim licytacyi terminie, nikt z chcących kupic nie stawiał się, a Wierzyciele stosownie do ustawy sądowej pereypowani, te w cenie detaxacyney zamiast zapłaty przyjąć nie chcą, trzecią razą na publiczną licytacyą wystawione będą, zaś termin trzeciej licytacyi na dzień 3go Listopada b. r. w poprzednich ogłoszeniach wyznaczony, z zgodnym zezwoleniem wierzycielow i proszących o licytacye odwołać się, i aż do dnia 16 Marca r. przysiężego 1807 przedłuża się z tem dodatkiem, jeżeliby te dobra w tem trzecim na dzień 16 Marca r. p. wyznaczonym do licytacyi terminie, za cenę szacunkową żadnym sposobem nie mogły być sprzedane, te nie mając żadnych względow na detaxacye, licytującemu chociażby jednemu cenę niżej szacunku podającemu stosownie d. §. 152 ustawy sądowej przywłaszczone zostaną pod następującymi warunkami.

1) Ażehy chcący kupic dziełtą część ceny fiskalney przed zaczynać mającą się licytacyą tytułem zakładu złożył, iako też

2) Trzecią część ceny z licytacyi wynikłej w 14 dniach po nkończoney licytacyi, li cząc już w to złożony zakład, na rzecz exekwujących wierzycielow złożył.

3) Zaś drugie dwie trzecie części, jeżeliby całą cenę z licytacyi wynikłą dobrowolnie natychmiast zapłacić nie chciał, na dobrach kupnych zapłacić mającemi się wierzycielom należnemi prowizjami, i trzechmiesięcznym wypowiedzeniem, lub sądowym przekazaniem, hypotekowane zostaną, że nakoniec.

4) Kupujący całkowitą cenę z licytacyi wynikłą, wierzycielom w takim gatunku monety zapłacić obowiązany w jakim każdemu podług prawa należy, wyjąwszy jednak pretensye wierzycielow masły bankalney Tepperowskiej, których pretensye w monecie kursującej dukat po 19 zł. pol. rachując zapłacić można.

5) Kupujący wszystkie ciężary gróntowe od dnia ukończenia licytacyi na siebie przyjąć jest obowiązany, tudzież.

6) Skoro tylko Kupujący przecią część ceny z licytacji wynikłej podług kondycji 2giej w sadowego depozytu złoży, temu dekrekt dziedzictwa pod kondycyą, jeżeli zaś całkowitą a kową cenę zapłaci, nieograniczony, wydany będzie; i o intromisyje do tychże dóbr prosić, wolność zostawi się.

7) Każdemu chcącemu kupić wolność zostawie się, [dzielo demaxcyi i inwentarze Ekonomiczne w tuteyszey C. K. Sądow Szlach. gremialney registraturze zobaczyć. — Zresztą wszyscy wierzyciele hypotekę mający niniejszym publicznym ogłoszeniem przywołują się, ażeby swe prawa w wyznaczonym terminie do licytacji terminie tym pewniey insynuowali, i oraz ażeby porządek tabularny mógł być udecydowanym, pierwszeństwo okazali, gdy in-czey podług najwyższego dekretu d. 22 Sierpnia 1797 i Patentu d. 11 Września tegoż roku żadnego więcej prawa, ani przeciwko kupującemu, ani do samych dóbr mieć nie będą, a w ogólności z zażaleniem względem ucierpianej szkody więcej słuchanemi nie będą, lecz do resztującej ceny z licytacji wynikłej, jeżeliby takowa nad insynuowanych wierzycielow pozostała, lub też do innego dłużnika majątku odesłanemi zostaną.

*Kajetan Michałowski V. P.
Domasławski.*

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej.
Dan w Lublinie d. 14. Paździer. 1806.*

C. K. Sądy Prowincyalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi zachodniej Panu Karolowi Wessel niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że massa krydalna P. Piotra Hrabiego Potockiego i P. Katarzyna Potocka, w sprawie oddania skryptow na 1000 czr. zł. 360 czr. zł. i 1000 czr. zł. przez P. Piotra Hrabiego Potockiego wydanych do Sądu tego przeciwko niemu żałobę podali, i pomocy sądowej dopraszali się. — Gdy zaś te Sądy dla iego niewiadomego miejsca bawienia się iemu tuteyszego Sądowego adwokata P. Izdehskiego za obrońcę z iego szkoda i kosztem ustanowiły, z którym wprowadzona sprawa podług przepisanego dla Galicyi Zachodniej Sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, dla tego on niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w 90 dniach do excepcyi się stawit, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swej sprawy oddał, lub innego adwokata sobie za obrońcę obrał, tego Sądowi wymienił, i to z prawa czynit, co do obrony swej sprawy za użyteczne osądzi, aby swej sprawy niezaniebdał, gdyż szkodę może taką stać wyniknąć mogącą samby sobie przypisać być winien.

Dan w Lublinie d. 15 Września 1806 roku,

W niebytności JW. Prezesa.

*Gruszecki.
Domasławski.
Władich.*

*Z Rady C. K. Sądow Szlach. Lubelsk. Galicyi Zachodniej.
Klimaszewski.*

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi zachodniej, Panu Marcinowi Grochowskiemu niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że P. Salomea z Grochowskich Godlewska przeciwko niemu o to ażeby iey z substancyi niegdy Andrzeja Grochowskiego Oycy summa 1875 zł. pol. a z substancyi Elżbiety Grochowskiej Matki summa 2750 zł. pol. c. s. c. wyptacona była, pod dniem 1 Września 1806 roku do Nru 11029 do Sądu tego przeciwko niemu żałobę podała, i pomocy sądowej dopraszała się. — Gdy zaś te Sądy dla iego niewiadomego miejsca bawienia się iemu tuteyszego sądowego adwokata Dyaczynskiego za obrońcę z iego szkoda i kosztem ustanowiły, z którym wnieiona sprawa podług przepisanego dla Galicyi Zachodniej sądowego porządku prowadzona i ukończona będzie, dla tego on niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu 90 dni do excepcyi się stawit, i obranemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swej sprawy oddał, lub innego adwokata sobie za patrona obrał, tego Sądowi wymienił, i to z prawa czynit, co do obrony swej sprawy za użyteczne osądzi, aby swej sprawy niezaniebdał, gdyż szkodę

może jaką ślad wyniknąć mogącą samby sobie przypisać by' winien.

Dan w Lublinie dnia 9 Września 1806 roku.

W zatrudnieniu J.W. Prezesa.

Gruszecki.

Domasławski

D. Władich.

Z Rady C. i C. K. Sądów Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej.

Klimaszewski.

Ces. i C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniej, Panu Stanisławowi Zelechowskiemu, niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że massa krydalna Pana Piotra Hrabi Potockiego, i P. Katarzyna Potocka w sprawie o oddanie skrypta na 1000 czer. zł. przez Pana Piotra Hrabiego Potockiego wydanego, do Sądu tego przeciwko niemu żatobę podali, i pomocy sądowej dopraszali się. — Gdy zaś te Sądy dla jego niewiadomego miejsca bawienia się, iemu tuteyszego sądowego adwokata Izdebskiego za obrońcę z jego szkoda i kosztem ustanowily, z którym w prowadzona sprawa podług przepisanej dla Galicyi zachodniej Sądowej ustawy prowadzona i ukończona będzie; dla tego on niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w 90 dniach do excepcyi się stawit, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swey sprawy oddał, lub innego adwokata sobie za patrona obrał, tego sądowi wymienił, i to z prawa czynił, co do obrony swey sprawy za użyteczne osądzi, aby sprawy swey niezaniebdał, gdyż szkoda może jaką ślad wyniknąć mogącą samby sobie przypisać by' winien. Dan w Lublinie dnia 15 Września 1806 roku.

W niebytności J.W. Prezesa.

G. Gruszecki.

Domasławski.

Władich.

Z Rady C. i C. K. Sądów Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej.

Klimaszewski.

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi zachodniej, Panu Woyciechowi Traskowskiemu, niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że massa krydalna Pana Piotra Hrabi Potockiego i Pani Katarzyna Potocka, w sprawie o zwrocenie skrypta na summe 1000 czer. zł. przez Piotra Potockiego wydanego do Sądu tego przeciwko niemu żatobę podali, i pomocy sądowej dopraszali się. — Gdy zaś te Sądy dla jego niewiadomego miejsca bawienia się, iemu tuteyszego sądowego adwokata Pana Izdebskiego za obrońcę z jego szkoda i kosztem ustanowily, z którym w prowadzona sprawa podług przepisanej dla Galicyi zachodniej sądowej ustawy prowadzona i ukończona będzie; dla tego on niniejszym Edyktem napomina się, ażeby w przeciągu 90 dni do excepcyi się stawit, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swey sprawy oddał, lub innego adwokata sobie za obrońcę obrał; tego sądowi wymienił, to z prawa czynił, co do obrony swey sprawy za użyteczne osądzi, aby sprawy swey niezaniebdał, gdyż szkoda może jaką ślad wyniknąć mogącą, samby sobie przypisać by' winien. Dan w Lublinie dnia 15 Września 1806.

W niebytności J.W. Prezesa.

Wydega.

Domasławski.

Reinl.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej.

Klimaszewski.

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniej sukcesorom zmarłego Franciszka Wernickiego, jako to: Teressie z Makowskich Wernickiej wdowie, Maryannie z Wernickich Lisowskiej, tudzież Janowi, Michałowi i Stanisławowi małoletnim Wernickim, w asystencyi opiekuna i kuratora Pana Płońskiego i Geritza niniejszym Edyktem wiadomo czynią, że massa krydalna Pana Piotra Hrabi Potockiego i Pani Katarzyna Po-

rockiay w sprawie oddania skryptu przez P. Piotra Potockiego na 2000 czer. zł. na osobę Franciszka Wernickiego wydanego do Sądu tego żalobę podali, i pomocy sądowej dopraszali się. — Gdy zaś te Sady dla ich za granicą bawienia się, im tuteyszego sądowego adwokata Izdebskiego za obrońcę z ich szkoda i kosztem ustanowiły, z którym rozpoczęta sprawa podług przepisanej dla Galicyi Zachodniej sądowej ustawy prowadzona i ukończona będzie, dla tego oni niniejszym Edyktem napominają się, ażeby w 90 dniach, do excepcyi się stawili, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swej sprawy oddali, lub innego adwokata sobie za obrońcę obrali, tego sądowi wymienili, i to z prawa czynili, co do obrony swej sprawy za użyteczne osądzą, aby swej sprawy nie zaniedbali, gdyż szkoda może jaką stąd wyniknąć mogącą, samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 15 Września 1806.

W niebytości J.W. Prezesa.

Gaspar Gruszecki.

Domastawski

D. Władich.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelsk. Galicyi zachodniej.
Klimaszewski.*

C. K. Sady Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniej Panu Wacławowi Rożańskiemu niniejszym Edyktem wiadomo czynią: że Pan Roch Sautewski Exekutor testamentu zmarłego Pawła Fabiańskiego, w sprawie oddania w zapłatę summy 13,751 zł. pol. 4 gr. c. s. c. tudzież użytkow od summy 8000 zł. pol. na satysfakcyą summy 522 czer. zł. w złocie z prowizyą i kwotą 15 zł. ryń. c. s. c. przeciwko niemu do Sądu tego żalobę podał, i pomocy sądowej dopraszał się. — Gdy zaś te Sady dla jego niewiedomego miejsca kawienia się, iemu tuteyszego sądowego adwokata Jana Madannę za obrońcę z jego szkoda i kosztem ustanowiły, z którym wniesiona sprawa podług przepisanej dla Galicyi Zachodniej sądowej ustawy prowadzona i ukończona będzie; dla tego on niniejszym Edyktem napomina się, ażeby na dzień 9 Grudnia r. b. do excepcyi się stawili, i ustanowionemu dla siebie obrońcy dokumenta i dowody swej sprawy oddał, lub innego adwokata sobie za patrona obrał, tego Sądowi wymienil, i to z prawa czynil, co do obrony swej sprawy za użyteczne osądzi, gdyż szkoda jaką stąd wyniknąć mogącą samby sobie przypisać był winien.

Dan w Lublinie dnia 10 Września 1806 roku.

W niebytości J.W. Prezesa.

Gaspar Gruszecki.

Dostenberg.

D. Władich.

*Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubelskich w Galicyi Zachodniej.
Klimaszewski.*

Cum Sacratissima Cæs. Regia Majestas medio sui Decreti ddo 5ta Septembris a. c. sub 29 ejusdem per altum Appellationum Tribunal R. huic Judicio Criminali intimati, non solum propositionem sibi faciendam intuitu augendi Personalis circa Judicia Criminalia Galiciensia actu instituti, nec non ejus Salariorum demandaverit, sed una quoque indulserit, ut penes quodlibet Galiciensie Judicium Criminale duo auscultantes instituantur:

Quare simile gratuitum Auscultantis munus penes R. hocce Judicium Criminale consequi auhelentes, necessariis eatenus qualitatibus: uti absolutis juris studiis, præstito ex Codice Criminali in Alto Appellationum Tribunali examine, ætate competenti medio metricæ probanda, prout modo semetsustentationis, & bona moralitate legitimare se valentes, presentibus invitantur ut sua taliter instructa petita R. huic Judicio Criminali exhibeant.

J. Strański Juxta Crim.

Josephus Siekierski Assessor.

Ex Consilio Cæs. Regli Judicij Criminalis Cracoviensis
die 8va Octobris 1806.

Matecki.